

[Prieme.]

dette Ny-Importør-Spørgsmaal. Det hedder bl. a. i denne Skrivelse, at Valutakontoret i det hele er

„af den Opfattelse, at ikke Afslag, men derimod Imødekomme af de indsendte Andragender om Anerkendelse som Ny-Importør maatte kræve ganske særlig Motivering i de enkelte Tilfælde“. Jeg beder altsaa det ærede Medlem Hr. Rager bemærke, at Valutakontoret i denne Skrivelse siger, at i de Tilfælde, hvor man vil imødekomme Indstillingen eller Ansøgningen, kræves der en ganske særlig Anbefaling.

Som Motivering for Valutakontorets afvisende Holdning anføres i Skrivelsen en Række Grunde, af hvilke den sidste er følgende:

„Endelig har man i indeværende Aar ikke anset det for rimeligt at forringe Tildelingerne for allerede bestaaende Importører for stærkt gennem Anerkendelse af Ny-Importører.“

Det er min Overbevisning, at hvis det ærede Medlem Hr. Rager havde deltaget i alle de Forhandlinger, der har været ført om disse Spørgsmaal, var der ikke blevet anerkendt flere Ny-Importører, maaske tværtimod færre. Det er en Kendsgerning, at der er blevet anbefalet et langt større Antal Firmaer som Ny-Importører, end der vilde være kommet til under friere Forhold.

Men naar nu det ærede Medlem Hr. Rager og ogsaa det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, der nu har bedt om Ordet, har gjort sig til Talsmand for, at der ikke er blevet anerkendt tilstrækkelig mange, saa var det maaske paa sin Plads at forespørge: Hvorledes vil man egentlig finde et System, hvorefter man retfærdigt kan anerkende eller ikke anerkende Ny-Importører? Det er ikke længere siden end i Morges, at en Grosserer her i København ringede til mig. Han var Importør i Damekonfektion og havde et Importtal paa 220 000 Kr. fra Tyskland; han havde i Aar faaet tildelt 19 600 Kr. og havde saa nu for ganske nylig endnu faaet en Attest paa 3 500 Kr., altsaa i alt havde han faaet 23 100 Kr. eller ca. 13 pCt.

Jeg forstaar nok, at det ærede Medlem nu vil forsøge at dreje Sagen om, men det, det ærede Medlem vil, og det, man har

gjort sig til Talsmand for, og det, man har sagt, er jo, at de gamle Importører sidder paa Bevillingerne, sidder paa en Ret, og man ønsker, der skal aabnes i endnu højere Grad.

Saa var det ærede Medlem Hr. Rager til Slut forbavset over, at der var startet en Forening af Ny-Importører. Jeg har jo med stigende Forundring set, at Formanden for denne Forening optræder dels i „Politiken“ og dels i „Social-Demokraten“. Vi har ogsaa haft denne Forenings Henvendelse i Grosserer-Societetets Komité, men det har desværre ikke paa en Henvendelse til denne Forening været muligt at faa at vide, hvem der sad i Foreningens Bestyrelse, eller hvor mange Medlemmer denne Forening har. At saadanne Forhold som de eksisterende skaber en vis Kreds af utilfredse Borgere, er rimeligt; men jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Rager og ogsaa de Blade, hvor denne Forening har kunnet faa optaget forskellige Henvendelser, skulde gøre sig den Ulejlighed at undersøge en lille Smule nøjere, hvem denne Forening er, og hvem denne Forenings Formand er. Hvis dette skete, tror jeg nok, at man vilde undlade at tage denne Forening og denne Forenings Formand til Indtægt, ikke mindst fra dette høje Tings Talerstol.

Jeg maa afvise de af det ærede Medlem Hr. Rager fremførte Paastande om, at Grosserer-Societetets Komité ikke i enhver Henseende har deltaget i Arbejdet, paa et hvilket som helst Omraade har forsøgt at gøre Loven saa lemfældig og saa god som muligt, og jeg maa afvise de Beskyldninger, som har været fremført fra Nationalbankdirektørens Side og fra anden Side, og som jeg ogsaa har paa Fornemmelsen, at det ærede Medlem Hr. Rager tilsluttede sig, om, at man ikke har anerkendt Ny-Importører i et rimeligt Omfang.

Hans Nielsen: Jeg finder ingen Anledning til at komme nærmere ind paa de Udtalelser, der er fremsat særlig af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og af de ærede Medlemmer Hr. Valdemar Thomsen og Hr. Hans Hansen (Rørby). De har jo luftet deres Vælgermødetaler, som de havde i Orden nu fra Valgkampen, og det er der ikke noget at sige til. Disse